

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 10C/175/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4408210103
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Hatala
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2015:4408210103.26

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky samosudcom Mgr. Mariánom Hatalom v právnej veci navrhovateľiek v 1. rade: D. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX, v 2. rade: A. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, právne zastúpené: JUDr. Helena Kontrová, advokátka, AK Semerovo 414, proti odporkyni: O. Z., nar. X.X.XXXX, bytom X. XXX, právne zastúpená: JUDr. Ema Zacharová, advokát s.r.o., Nové Zámky, Forgáčova bašta 7, IČO: 47 237 023 o určenie, že suma 4 414,79 eur bola vlastníctvom Márie Hogenbuchovej, rod. Esekovej ku dňu jej smrti a bude po nej tvoriť predmet dedičstva takto

rozhodol:

Súd u r č u j e, že suma 4.414,79 eur, vedená na SPOROknižke kapitál číslo 0240705798/0900 v Slovenskej sporiteľni a.s., bola vlastníctvom Márie Hogenbuchovej, rodenej Esekovej, nar. 20.09.1919, rodné číslo 195920/739, naposledy bytom Rúbaň číslo 164, zomrelej dňa 02.10.2009 ku dňu jej smrti a bude tvoriť po nej predmet dedičstva.

O trovách konania súd r o z h o d n e do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Navrhovateľky v 1. rade a v 2. rade sa v konaní domáhajú voči odporkyni určenia, že suma 4 414,79 eur bola vlastníctvom spoločnej matky účastníčok Márie Hogenbuchovej, rod. Esekovej (ďalej aj „matka účastníčok“) ku dňu jej smrti a bude po nej tvoriť predmet dedičstva. Poukázali na skutočnosti, v zmysle ktorých si matka účastníčok mala v roku 2000 založiť v Slovenskej sporiteľni a.s. vkladnú knižku s vkladom 100 000,- Sk, s ktorou od roku 2002 pre zhoršujúci sa zdravotný stav mala získať dispozičné oprávnenie aj odporkyňa a ktorá odporkyňa napokon bez vedomia Márie Hogenbuchovej mala vybrať z uvedenej vkladnej knižky v roku 2006 na dvakrát 130 650,- Sk a 3 000,- Sk, pričom tieto finančné prostriedky mala použiť na vlastnú potrebu.

Odporkyňa s návrhom nesúhlasila a žiadala ho zamietnuť. V prvom rade namietala, že Mária Hogenbuchová by od nej finančné prostriedky nepožadovala a len z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu a vysokého veku bolo začaté uvedené súdne konanie. V druhom rade uvádzala, že matka u nej bývala prakticky posledných 20 rokov do roku 2006, čo bolo príčinou toho, že odporkyni vznikali zvýšené náklady v súvislosti so spotrebou elektrickej energie, vody, stravovania a podobne. V tejto súvislosti upresnila, že v roku 2000 bola založená v konaní namietaná vkladná knižka v Slovenskej sporiteľni a.s., no v skutočnosti počiatočný vklad vo výške 100 000,- Sk mal pozostávať jednak z finančných prostriedkov matky účastníčok vo výške 50 000,- Sk a jednak z finančných prostriedkov odporkyne vo výške 50 000,- Sk. Odporkyňa mala ďalej za to, že za vyššie uvedené dlhé časové obdobie vynaložila na matku podstatne viac finančných prostriedkov ako 50 000,- Sk a preto nevidí nič zlé na tom, že v roku 2006 z uvedenej vkladnej knižky skutočne vybrala 130 650,- Sk a 3 000,- Sk, ktoré finančné prostriedky použila na vlastnú potrebu- opravu strechy vlastného rodinného domu. V treťom rade odporkyňa napokon namietala nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníčok, výsluchom svedkov Anikó Horváthovej, Viliama Popellára, oboznámením pripojených správ a dokladov, výzvy na vydanie bezdôvodného obohatenia a podacieho lístku, oznámenia právnej zástupkyne odporkyne a doručenky, lekárskeho potvrdení, oznámenia o úmrtí, vyjadrení Slovenskej sporiteľne a.s., uznesenia tunajšieho súdu 16D/1632/2009-14 zo dňa 05.01.2010, darovacej zmluvy, listiny o vydedení a závetu, uznesenia OR PZ NZ ČVS: ORP-158/OEK-NZ-2009 zo dňa 13.08.2010, uznesenia Krajského súdu v Nitre 7CoD/2/2010-21 zo dňa 30.04.2010, návrhov na mimosúdne usporiadanie vzájomných nárokov, znaleckých posudkov, pripojených častí spisov tunajšieho súdu 9C/76/2010, 6C/224/2008, časti spisu OR PZ Nové Zámky ČVS: ORP-158/OEK-NZ-2009 a ďalších a zistil tento skutkový a právny stav:

Zo zhodných výpovedí účastníčok je nesporné, že všetky tri sú sestry so spoločnou matkou Máriou Hogenbuchovou, rod. Esekovou, nar. 20.09.1919, zomrelej 02.10.2009, naposledy bytom Rúbaň. Zároveň navrhovateľky v 1. rade a v 2. rade majú aj spoločného otca. Nie je rozporné ani to, že odporkyňa niekoľko rokov žila u svojej matky, no a následne, keď si postavila svoj rodinný dom a to spolu so svojim manželom Viliamom Popellárom v jej susedstve, bolo zaužívané, že matka sa u nej zvykla zdržiavať v priebehu dňa a na noc chodila spať do svojho rodinného domu. Postupom času a s pribúdajúcim vekom sa zdravotný stav Márie Hogenbuchovej, rod. Esekovej zhoršoval, no minimálne do konca roka 2005 netrpela takými zdravotnými ťažkosťami, ktoré by si vyžadovali nepretržitú opateru a starostlivosť. V prvom štvrtroku 2006 však utrpela zlomeninu rebier, čo malo za následok, že účastníčky sa rozhodli, aby ich matka nebola v dome sama a preto počas pracovného dňa sa zdržiavala v dopoludňajších a čiastočne aj v popoludňajších hodinách u navrhovateľky v 2. rade, kedy si ju následne po návrate z práce prišla vyzdvihnúť odporkyňa. Dá sa povedať, že vzťahy medzi účastníčkami boli na štandardnej úrovni do 02.05.2006. V ten deň si odporkyňa podľa dohody prišla v popoludňajších hodinách po návrate z práce pre matku, ktorá však už podľa vyjadrenia odporkyne nebola ochotná s ňou ísť a odmerane sa od toho okamihu začali správať aj obe navrhovateľky. Navrhovateľky v 1. a v 2. rade sa ku dňu 02.05.2006 vyjadrili tak, že v ten deň navrhovateľka v 1. rade prejavila záujem si matku na niekoľko mesiacov vziať k sebe do Brusna, s čím mala odporkyňa vyjadriť nesúhlas a mal z toho vzniknúť údajne medzi účastníčkami konflikt. Navrhovateľka v 1. rade si svoju matku vzala k sebe do polovice júna 2006, kedy sa následne vrátila späť k navrhovateľke v 2. rade. Okrem toho navrhovateľkám v 1. a v 2. rade podľa ich vlastného vyjadrenia prekážalo, že v tomto období mala odporkyňa bez ich vedomia zabezpečovať geriatrické vyšetrenie matky, čo ich malo rozhorčiť. Faktom však je, že od uvedeného dňa sa už odporkyňa s matkou nestretávala, pričom medzi účastníčkami zostalo sporné, či jej to navrhovateľkami bolo alebo nebolo umožňované. Obe navrhovateľky nemali v roku 2000 vedomosť o tom, že ich matka si založila v Slovenskej sporiteľni a.s. vkladnú knižku. Túto skutočnosť získali až neskôr potom, čo im mala matka oznámiť, že vkladná knižka sa nachádza u odporkyne. Na druhej strane je nesporné, že po roku 2000 si Mária Hogenbuchová, rod. Eseková založila ďalšiu vkladnú knižku a to v Poštovej banke a.s., s ktorou neskôr disponovala na základe oprávnenia navrhovateľka v 2. rade. O existencii tejto vkladnej knižky sa odporkyňa dozvedela až v roku 2006, kedy jej poštová doručovateľka doručila listinu adresovanú jej matke o výške pripísaných úrokov z vkladu v Poštovej banke a.s. (výpovede navrhovateľiek v 1. rade, v 2. rade a odporkyne).

Matka účastníčok Mária Hogenbuchová, rod. Eseková zomrela dňa 02.10.2009 v Rúbani (oznámenie o úmrtí zo dňa 05.10.2009). Uznesením Okresného súdu Nové Zámky 16D/1632/2009-14, Dnot.330/2009 zo dňa 05.01.2010, právoplatné 05.01.2010 bolo zastavené konanie vo veci dedičstva po poručiteľke alebojej Márii Hogenbuchovej, rod. Esekovej. Odvolanie Márie Horváthovej, bytom Rúbaň 164 bolo odmietnuté uznesením Krajského súdu v Nitre 7CoD/2/2010-21 zo dňa 30.04.2010 (citované uznesenie).

Na základe výzvy súdu Slovenská sporiteľňa a.s. zaslala súdu vyjadrenia zo dňa 19.11.2009 a 19.03.2014. Listom zo dňa 19.11.2009 bolo oznámené, že Slovenská sporiteľňa a.s., viedla SPOROknižku sporoknižku kapitál č.: 0240705798/0900, vedenú ako spoločný vklad. Vkladná knižka bola založená dňa 07.02.2000 Máriou Hogenbuchovou, nar. 20.09.1919 a dňa 18.12.2002 bola zmenená na spoločný vklad - Mária Hogenbuchová, Judita Popellárová. Dňa 27.11.2006 boli realizované dva hotovostné výbery vo výške 130 650,- Sk a 3 000,- Sk, keď obidva výbery realizovala Judita Popellárová, ktorá napokon vkladnú knižku aj zrušila dňa 27.05.2009. V prílohe listu Slovenská sporiteľňa a.s. zaslala aj obraty z vkladnej knižky od jej založenia 07.02.200 do jej zrušenia 27.05.2009, pričom zistené bolo, že počas uvedeného obdobia neboli realizované žiadne ďalšie vklady a ani výbery. Ďalším listom zo dňa 19.03.2014 Slovenská sporiteľňa a.s. oznámila, že vkladná knižka č.: 0240705798/0900 bola dňa 07.02.2000 založená ako anonymná vkladná knižka s názvom Mária Hogenbuchová, keď do 17.02.2002 bola vedená ako anonymná vkladná knižka. Dňa 18.02.2002 bola zmenená z anonymnej

vkladnej knižky na vkladnú knižku vedenú ako spoločný vklad na mená Mária Hogenbuchová a Judita Popellárová. Vždy k 31.12. toho ktorého roka sa pripisovali úroky za celý rok. Samotná vkladná knižka č. 0240705798/0900 bola založená bezhotovostným vkladom (prevodom) z účtu č.:35844545/0900 na meno Mária Hogenbuchová, ktorý účet bol zrušený dňa 07.02.2000. Pre odstup času Slovenská sporiteľňa a.s. už nedokázala zodpovedať požiadavku súdu o označenie osoby, ktorá mohla disponovať s vyššie označeným účtom. Za Slovenskú sporiteľňu a.s. obe vyjadrenia poskytla ich zamestnankyňa Ľubica Labudová. Odporkyňa súdu predložila oznámenie ombudsmana Slovenskej sporiteľne a.s., Ing. Aleny Nemčekovej zo dňa 03.12.2012, podľa ktorého dňa 18.02.2002 bola na základe žiadosti o zriadenie spoločného vkladu zriadená vkladná knižka č.: 0240705798/0900, vedená na meno ako spoločný vklad. Majiteľkou vkladnej knižky sa stali Mária Hogenbuchová a Judita Popellárová. Pred uvedeným dňom mohla byť vkladná knižka založená ako anonymná vkladná knižka t.j. na doručiteľa. Po nadobudnutí platnosti zákona č. 261/2001 Z.z. banka nebola oprávnená prijať vklad na doručiteľa a predošlé vklady na doručiteľa bolo možné zmeniť iba na vklad na meno.

Ohľadom vyššie uvedených skutočností boli vo veci vypočutí aj svedkovia Anikó Horváthová a Viliam Popellár. Svedkyňa Anikó Horváthová je dcérou navrhovateľky v 2. rade a zároveň s navrhovateľkou v 1. rade vychádza dobre, s odporkyňou však neudržiava žiadny vzťah. Svedkyňa potvrdila, že po zistení výberu finančných prostriedkov z vkladnej knižky Márie Hogenbuchovej odporkyňou sa podnikli právne kroky, ktoré viedli k tomu, že pôvodná navrhovateľka udelila plnú moc pre JUDr. Kontrovú. Odporkyňa mala byť zaslaná výzva na vrátenie finančných prostriedkov. Po zistení uvedeného výberu mala byť táto skutočnosť oznámená Márii Hogenbuchovej, rod. Esekovej, ktorá mala túto skutočnosť ťažko znášať, mala sa vyjadriť, že chce peniaze naspäť. Svedkyňa ďalej mala vedomosť, že odporkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vyzvala Máriu Hogenbuchovú, rod. Esekovú, aby sa spolu stretli za účelom prejednávania veci, keď v konečnom dôsledku k stretnutiu nedošlo. Svedkyňa sa však vyjadrila k vkladnej knižke založenej v Poštovej banke a.s. tak, že bola založená v roku 2002 Máriou Hogenbuchovou, rod. Esekovou, peniaze z nej sa mali použiť na pohreb matky účastníčok, ako aj na opravu ďalších hrobov. Ďalší svedok Viliam Popellár je manželom odporkyne a s navrhovateľkami sa nerozpráva. Podľa vlastného prejavu s Máriou Hogenbuchovou, rod. Esekovou vychádzal vynikajúco, spolu so svojou manželkou u nej v dome bývali asi 10 rokov a po postavení si vlastného rodinného domu, približne od roku 1987 až do 02.05.2006 sa celé dni mala menovaná zdržiavať u nich doma, pričom do svojho domu mala Mária Hogenbuchová, rod. Eseková chodiť len spať. Svedok jej mal byť nápomocný v opravách na dome. Z jeho pohľadu zhoršenie zdravotného stavu malo nastať u matky účastníčok v roku 2005 a celá situácia sa ešte zhoršila 02.05.2006, kedy mu manželka oznámila, že navrhovateľka v 2. rade jej odmietla vydať matku. V ďalších dvoch prípadoch sa mali snažiť dostať sa k Márii Hogenbuchovej, rod. Esekovej, no bezvýsledne. Podľa vedomostí svedka si jeho manželka spolu so svojou matkou založili spoločnú vkladnú knižku v Slovenskej sporiteľni v Strekove, pričom každá z nich vložila po 50 000,- Sk a teda jednalo sa o finančné prostriedky Márie Hogenbuchovej, rod. Esekovej vo výške 50 000,- Sk a spoločné finančné prostriedky svedka s jeho manželkou vo výške ďalších 50 000,- Sk. Na rok založenia vkladnej knižky si svedok už nepamätal, no ich peniaze predtým neboli uložené v žiadnej banke, pretože ich mali doma v hotovosti. Svedok to odôvodnil tým, že v uvedenom období boli obaja so svojou manželkou zamestnaní a popritom pestovali zeleninu. Viliam Popellár má poznatky, že v roku 2006 jeho manželka, teda odporkyňa z vkladnej knižky vybrala všetky finančné prostriedky s výnimkou drobných peňazí, pričom na presné sumy si už nepamätal. Peniaze boli použité na opravu rodinného domu vo vlastníctve svedka a jeho manželky. Na druhej strane svedok doplnil, že v minulosti vykonával opravy na rodinnom dome Márie Hogenbuchovej, rod. Esekovej na svoje vlastné náklady, čo malo súvisieť s jej príslubom, že by svoj vlastný rodinný dom mohla previesť na svedkovho syna, za predpokladu, že by vyplatil navrhovateľky v 1. a v 2. rade. Mária Hogenbuchová, rod. Eseková mala podľa prejavu svedka nakladať sama so svojimi finančnými prostriedkami s výnimkou sumy 500,- Sk, ktoré dávala mesačne odporkyni do doby, kým neskončila u navrhovateľky v 2. rade. Svedok a ani jeho manželka Máriu Hogenbuchovú, rod. Esekovú neinformovali o výbere finančných prostriedkov z vkladnej knižky, pretože v tej dobe sa už mala nachádzať u navrhovateľky v 2. rade a tým pádom k nej nemali prístup. Podiel manželkinej matky nebol zohľadnený pri výbere preto, pretože v predošlom období mal svedok spolu s manželkou investovať množstvo finančných prostriedkov na opravu rodinného domu Márie Hogenbuchovej, rod. Esekovej. Okrem toho, krátko pred založením vkladnej knižky v Slovenskej sporiteľni v Strekove mala Mária Hogenbuchová, rod. Eseková v rodinnom dome odporkyne za prítomnosti svedka a jeho manželky, teda odporkyne, pričom ďalšie osoby sa tam nenachádzali, spomenúť, že svojich 50 000,- Sk dáva na vkladnú knižku pre nich, pretože svedok s odporkyňou mali vlastné finančné prostriedky investovať do opravy a úpravy jej rodinného domu, na druhej strane svedok nedokázal vysvetliť, prečo pri tomto prednese neboli prítomné navrhovateľky

Katarína Pišková a Mária Horváthová. Okrem toho malo byť s Máriou Hogenbuchovou dohodnuté, že v ďalšom období, ak to bude nevyhnutné, budú peniaze z vkladnej knižky použité na jej nevyhnutné potreby ako kupovanie plienok, benzínu a podobne.

Mária Hogenbuchová, rod. Eseková písomnou žiadosťou zo dňa 15.04.2008, prostredníctvom JUDr. Heleny Kontrovej, advokátky, Semerovo 414 požiadala Slovenskú sporiteľňu a.s. o informáciu o vkladnej knižke vedenej na meno Mária Hogenbuchová, rod. Eseková o výške hotovosti na nej o vkladoch a výberoch podľa súm a dátumov a o údaje o osobe, ktorá nakladala s vkladom. Listom zo dňa 05.05.2008 bolo JUDr. Helene Kontrovej oznámené Slovenskou sporiteľňou a.s., že žiadosti nie je možné vyhovieť pre absenciu notársky overeného podpisu Márie Hogenbuchovej na plnomocenstve (žiadosť a odpoveď). Ďalším listom zo dňa 03.06.2008 Mária Hogenbuchová, prostredníctvom JUDr. Heleny Kontrovej vyzvala odporkyňu na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 133 000,- Sk v lehote 7 dní. Výzva bola odoslaná dňa 11.07.2008 (výzva a podací lístok). Odporkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne JUDr. Emy Zacharovej vyzvala listom zo dňa 28.07.2008 svoju matku Máriu Hogenbuchovú, aby sa dostavila do jej kancelárie dňa 05.08.2008 o 13:00 hod. za účelom objasnenia dôvodu jej požiadavky.

Tak právna zástupkyňa navrhovateľiek, ale predovšetkým právna zástupkyňa odporkyne predložila súdu rozsiahlu korešpondenciu vykonanú tak v elektronickej forme, ako aj riadnym podaním, ktorým boli prezentované rôzne návrhy účastníčok na doriešenie nie len tejto veci ale aj ďalších súdnych sporov, ktoré medzi nimi prebiehajú na tunajšom súde a ktoré budú bližšie uvedené v ďalšej časti odôvodnenia. Faktom však je, že definitívnu mimosúdnu dohodu sa účastníčkam uzatvoriť nepodarilo.

Súd si zadovážil časť spisu OR PZ NZ ČVS: ORP-158/OEK-NZ-2009, z ktorého je zrejmé, že konanie bolo začaté na základe trestného oznámenia Judity Popellárovej, teda odporkyne zo dňa 05.01.2009, v ktorom bolo poukázané na dlhoročné zdravotné problémy jej matky Márie Hogenbuchovej, rod. Esekovej, ktoré mali mať za následok, že nevykonáva žiadne úkony, nepozná blízkych ľudí a tento stav má pretrvávajúť už viac rokov. Napriek tomu jej matka mala darovať nehnuteľnosti sestrám oznamovateľky na základe darovacej listiny zo dňa 23.01.2008. Žiadala preto o prešetrenie, či sa nejaké osoby nedopustili trestnej činnosti v súvislosti s uzatvorením darovacej zmluvy. Rovnako tak poukázala aj na existenciu plnomocenstva, ktoré malo byť uzatvorené do konania tunajšieho súdu 6C/224/2008 medzi Máriou Hogenbuchovou, rod. Esekovou a JUDr. Helenou Kontrovou. V rámci prípravného konania boli ako svedkovia vypočutí Judita Popellárová, Mária Horváthová, Katarína Pišková, ktoré vypovedali zhodne ako v konaní tunajšieho súdu 10C/175/2008 a napokon bol aj vypracovaný znalecký posudok MUDr. Vincenta Štefáka a MUDr. Lívie Katonovej znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria zo dňa 18.05.2009, ktorým bolo konštatované, že Mária Hogenbuchová, rod. Eseková trpí psychickou poruchou a to demenciou stredného až ťažkého stupňa. Možnosť toho, aby bola menovaná ovplyvňovaná a manipulovaná inou osobou je však minimálna až žiadna. Je možné predpokladať, že pri podpise darovacej zmluvy zo dňa 22.1.2008 a pri udelení splnomocnenia dňa 07.04.2008 nemala vôľové schopnosti významnejšie narušené. Uznesením OR PZ NZ ČVS: ORP-158/OEK-NZ-2009 zo dňa 13.08.2010 bolo trestné stíhanie vo veci prečinu podvodu zastavené, lebo je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Odporkyňa v priebehu konania však súdu predložila ďalší znalecký posudok a to znalecký posudok č. 134/2012 MUDr. Eduarda Višňovského znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia odvetvie psychiatria zo dňa 20.11.2012, ktorý bol vypracovaný na základe požiadavky tunajšieho súdu v konaní 6C/224/2008. Záverom uvedeného znaleckého posudku je, že Mária Hogenbuchová, rod. Eseková ku dňu 22.01.2008 trpela duševnou poruchou- demenciou vaskulárneho typu, ktorá ju robila na uzavretie darovacej zmluvy neschopnou a nebola schopná tomuto úkonu plnohodnotne rozumieť, ani chápať zmysel svojho rozhodnutia.

Vo veci Okresného súdu Nové Zámky 6C/224/2008 sa navrhovateľka Judita Popellárová svojím návrhom na začatie konania zo dňa 04.10.2008 v znení zmeneného petitu návrhu na začatie konania, ktorý tunajší súd pripustil uznesením 6C/224/2008-486 v znení opravného uznesenia č. 6C/224/2008-513 zo dňa 30.09.2013, domáha voči odporkyňiam v 1. rade: Márii Horváthovej a v 2. rade: Kataríne Piškovej určenia: - súd určuje, že darovacia zmluva uzatvorená dňa 22.1.2008, na základe ktorej Správa katastra Nové Zámky povolila vklad vlastníckeho práva dňa 21. 7. 2008 pod č. V 539/08, ktorou daryňa Mária Hogenbuchová, rod. Eseková, nar. 20.9.1919 bytom Rúbaň č. 364 ako daryňa darovala obdarovaným Márii Horváthovej, rod. Hogenbuchovej, nar. 29.4.1944 trvale bytom Rúbaň č. 164 a Kataríne Piškovej, rod. Hogenbuchovej, nar. 4. 2. 1941 trvale bytom Brusno č. 323 nehnuteľnosti, ktoré boli zapísané v katastri nehnuteľností Správy katastra Nové Zámky v katastrálnom území Rúbaň na LV č. 724 ako parcela registra "C" č. 855/113 zastavané plochy a nádvoria o výmere 506 m², parcela registra "C" č. parcely 855/114 záhrady o výmere 294 m² a parcela registra "C" č. 855/145 záhrady o výmere 220 m² a

rodinný dom, súp. č. 364 na parcele registra "C" č. 855/113 každej v ? k celku a nehnuteľnosti zapísané v katastri nehnuteľností Správy katastra Nové Zámky zapísané na LV č. 857 ako parcela registra "E" č. 819/4 orná pôda o výmere 10150 m² v pomere 4/12 k celku, parcela registra "E" č. 851/101 orná pôda o výmere 20000 m² v pomere 4/12 k celku, parcela registra "E" č. 1146/6 orná pôda o výmere 30000 m² v pomere 4/12 k celku, ktoré boli darované v celosti Márii Horváthovej je neplatná,

- súd určuje, že nehnuteľnosť zapísaná v katastri nehnuteľností Správy katastra Nové Zámky na liste vlastníctva č. 724 k. ú. Rúbaň ako rodinný dom súp. č. 364 nachádzajúci sa na parcele registra "C" č. 855/113 bol v celosti v čase smrti nebohej Márie Hogenbuchovej, rod. Esekovej, nar. 20.9.1919, zomrelej 2.10.2009, naposledy bytom Rúbaň č. 364 v jej výlučnom vlastníctve a patrí do dedičstva po nej,

- súd určuje, že nehnuteľnosti, ktoré sú zapísané v katastri nehnuteľností, Správy katastra Nové Zámky na liste vlastníctva č. 2036, k. ú. Rúbaň ako parcela registra "C" č. 1830 orná pôda o výmere 10050 m² a parcela registra "C" č. 2215 orná pôda o výmere 10000 m² boli v celosti v čase smrti nebohej Márie Hogenbuchovej, rod. Esekovej, nar. 20.9.1919, zomrelej 2.10.2009, naposledy bytom Rúbaň č. 364 v jej výlučnom vlastníctve a patria do dedičstva po nej,

- súd určuje, že navrhovateľka je v celosti vlastníčkou nehnuteľností, ktoré sú zapísané v katastri nehnuteľností, Správy katastra Nové Zámky na liste vlastníctva č. 724 ako parcela registra "C" č. 855/113 zastavané plochy a nádvoría o výmere 506 m², parcela registra "C" č. 855/114 záhrady o výmere 294 m² a parcela registra "C" č. 855/145 záhrady o výmere 220 m².

Vec Okresného súdu Nové Zámky 6C/224/2008 doteraz nie je právoplatne skončená, pretože sa nachádza v odvolacom konaní na Krajskom súde v Nitre z dôvodu odvolania odporkýň v 1. a v 2. rade voči uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky 6C/224/2008-762 zo dňa 01.04.2015, ktorým bol zamietnutý návrh na prerušenie konania (pripojená časť spisu tunajšieho súdu vo fotokópii 6C/224/20008).

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky 9C/76/2010-385 zo dňa 09.09.2013 s opravným uznesením Okresného súdu Nové Zámky 9C/76/2010-412 zo dňa 09.12.2013 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Nitre 8Co/140/2014-494 zo dňa 05.02.2015, právoplatný 30.03.2015, bolo v právnej veci navrhovateľky Judity Popellárovej proti odporkyniam v 1. rade: Márii Horváthovej a v 2. rade: Kataríne Piškovej určené, že listina o vydedení a závet spísaný dňa 11.04.2008 v Rúbani v dome so súpisným číslom 164 pred JUDr. Helenou Kontrovou advokátkou, v ktorom Mária Hogenbuchová, rod. Eseková nar. 20.09.1919, podľa vlastného vyhlásenia, plne spôsobilá k právnym úkonom vydedila svoju dcéru Juditu Popellárovú, rod. Hogenbuchovú, nar. 04.05.1953, ako aj všetkých jej právnych nástupcov je neplatná. Pre úplnosť sa ešte dodáva, že rozsudok Krajského súdu v Nitre 8Co/140/2014-494 zo dňa 05.02.2015 bol napadnutý dovolaním odporkýň Márii Horváthovej a Kataríny Piškovej zo dňa 24.04.2015 a vec sa na základe predkladacej správy zo dňa 04.06.2015 už nachádza v dovolacom konaní na Najvyššom súde SR.

Podľa § 80 písmeno c) O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa § 469 OZ dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa.

Vo všeobecnosti platí, že naliehavý právny záujem je daný predovšetkým tam, kde by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo kde by bez tohto určenia sa stalo právne postavenie žalobcu neistým, pričom žaloba o určenie nie je spravidla opodstatnená tam, kde je možné žalovať na splnenie povinnosti (§ 80 písm. b/ O.s.p.). Existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení môže byť daná aj vtedy, keď určenie existencie práva alebo právneho vzťahu, o ktoré v konaní ide, priaznivo (prípadne nepriaznivo) ovplyvní právne postavenie žalobcu voči žalovanému. Toto priaznivé (nepriaznivé) ovplyvnenie môže spočívať nielen v odstránení spornosti, či neistoty žalobcovho právneho postavenia voči žalovanému (samozrejme vo vzťahu k predmetu sporu), ale aj v založení možnosti uplatnenia (voči žalovanému) vlastného (zo zákona, prípadne zo záväzkového vzťahu) vynútiteľného práva k predmetu určenia (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. 9. 2010, sp. zn. 4 Cdo 56/2009).

Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou praxou (porovnaj k tomu napr. rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. decembra 2008 sp. zn. 3 Cdo 44/2008, z 30. júna 2008 sp. zn. 5 Cdo 147/2007, z 29. januára 2008 sp. zn. 1 Cdo 43/2007, z 26. júla 2007 sp. zn. 3 Cdo 25/2007) nemení nič na závere o prípustnosti určovacieho návrhu, že konkrétna vec (hnuteľná alebo nehnuteľná) patrí do dedičstva po poručiteľovi, ktorým návrhom sa môže v sporovom konaní takéhoto určenia domáhať ten, kto je dedičom poručiteľa (resp. do úvahy prichádzajúcim dedičom),

prípadne jeho právnym nástupcom. Žaloba na určenie, že určitá vec patrí do dedičstva po poručiťelovi, nepredstavuje tzv. inú žalobu, ktorá v ustanovení § 80 O.s.p. nie je uvedená, ale ide o žalobu podľa § 80 písm. c/ O.s.p., ktorá sleduje ochranu vlastníckeho práva. Názor, že k takému určeniu môže dôjsť len v konaní o dedičstve podľa ustanovenia § 175a a nasl. O.s.p., ktorého účastníkmi sú iba do úvahy prichádzajúci dedičia, je chybný (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1 Cdo 26/2007 zo dňa 16.12.2008). Určovací návrh spočívajúci v tom, že vec (hnuteľná alebo nehnuteľná) patrí do dedičstva po poručiťelovi, a teda že ju poručiťel vlastnil v okamihu svojej smrti, môže uplatňovať (je vecne legitimovaný) len ten, koho práv a povinností sa takéto určenie týka. Takouto osobou môže byť len ten, kto je poručiťelovým dedičom, prípadne jeho právnym nástupcom (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo 14. marca 2011, sp. zn. 3 Cdo 222/2010).

Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (navrhovateľ) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný) a účastník na opačnej procesnej strane (odporca) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaný) (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. 11. 2011, č. k. III. ÚS 517/2011-9) Súd sa v konaní musí zaoberať a posudzovať vecnú legitímáciu účastníkov, tak na strane navrhovateľa, ako aj na strane odporcu. Kto je účastníkom konania, určuje právo procesné. Naproti tomu vecnú legitímáciu vymedzuje výlučne právo hmotné. Nedostatok vecnej legitímácie znamená, že niekto, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotného práva alebo o ktorom navrhovateľ tvrdí, že je nositeľom hmotnej povinnosti, nie je nositeľom hmotného práva alebo hmotnej povinnosti, o ktoré v konaní ide. Či ide o nedostatok vecnej legitímácie sa ukáže vždy v samostatnom konaní.

Ak sa konania o určenie dedičského práva nezúčastnia všetci účastníci konania o dedičstve, nemôže byť žalobe vyhovievané pre nedostatok vecnej legitímácie vyplývajúcej z hmotného práva, pretože účastníkmi konania nie sú všetci nerozluční spoločníci - § 91 ods.2 O.s.p. (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1 Cdo 183/2009).

Ak účastník konania (fyzická osoba) stratí spôsobilosť byť účastníkom konania v dôsledku smrti, súd pokračuje v konaní s dedičmi účastníka konania (§ 107 ods. 1, 3 O.s.p.). Dedičia ako univerzálni právni nástupcovia vstupujú do postavenia poručiťela (pôvodného účastníka konania) priamo zo zákona a súd o ich vstupe do konania nerozhoduje. V prípade univerzálnej sukcesie neprichádza do úvahy postup podľa § 92 O.s.p. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. mája 2012, sp. zn. 7 Cdo 106/2011).

V danom prípade súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľiek v 1. a v 2. rade je dôvodný. Je potrebné uviesť, že navrhovateľky v 1. rade a v 2. rade sú dcérami Márie Hogenbuchovej, rod. Esekovej rovnako, ako odporkyňa. V súdnej veci bolo uznesením Krajského súdu v Nitre 7Co/20/2010-131 zo dňa 31.03.2010 skonštatované, že na strane navrhovateľiek musia vystupovať dedičky, teda navrhovateľky v 1. rade a v 2. rade, že Judita Popellárová vystupuje ako ďalšia z dedičiek na strane odporkyne. Odvolací súd zdôraznil, že v prípade, ak by v tomto súdnom konaní bolo zistené, že odporkyňa si bezdôvodne ponechala finančné prostriedky, ktoré ku dňu smrti poručiťelky (Márie Hogenbuchovej, rod. Esekovej) boli jej vlastníctvom, uvedené finančné prostriedky by potom patrili do dedičstva po poručiťelke a mali by sa prejednať v dedičskom konaní ako novoobjavený majetok. Tieto závery odvolacieho súdu sú pre tunajší súd záväzné a preto na ne súd poukazuje ako na svoje vlastné a zároveň aj s odkazom na právne názory Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky je možné konštatovať, že navrhovateľky jednak majú právny záujem na požadovanom určení a zároveň že sú v konaní aktívne vecne legitimované ako dcéry a zároveň ako dedičky po poručiťelke Márii Hogenbuchovej, rod. Esekovej. Pasívne legitimovanou osobou je odporkyňa, ktorá na jednej strane je dedičkou po poručiťelke Márii Hogenbuchovej, rod. Esekovej a na druhej strane mala bezdôvodne vybrať a použiť na svoje potreby finančné prostriedky vo výške 133 650,- Sk. K veci sa ďalej udáva, že pôvodnou navrhovateľkou bola Mária Hogenbuchová, rod. Eseková, ktorá po začatí konania zomrela a dedičské konanie po nej bolo právoplatne zastavené pre nemajetnosť, čo je zrejmé z vyššie citovaného uznesenia. Zrejmý je aj okruh dedičov po nej, teda navrhovateľky v 1. a v 2. rade ako aj odporkyňa. Terajšie navrhovateľky v 1. a v 2. rade požiadali o zmenu návrhu, ktorá bola pripustená právoplatným uznesením tunajšieho súdu 10C/175/2008-135 zo dňa 26.08.2010 tak, že každá z navrhovateľiek v 1. a v 2. rade sa domáhala, aby odporkyňa bola uložená povinnosť zaplatiť každej z navrhovateľiek v 1. a v 2. rade sumu 2 207,40 eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2 207,40 eur od 06.08.2008 do zaplataenia a trovy konania. Následne však navrhovateľky v 1. a v 2. rade požiadali o zmenu návrhu, ktorá bola pripustená uznesením tunajšieho súdu 10C/175/2008-178 zo dňa 14.03.2011 tak, že navrhovateľky v 1. a v 2. rade sa domáhajú, aby súd určil, že suma 4.414,79 eur, vedená na SPOROKnižke kapitál číslo 0240705798/0900 v Slovenskej sporiteľni a.s., bola vlastníctvom Márie

Hogenbuchovej, rodenej Esekovej, nar. 20.09.1919, rodné číslo 195920/739, naposledy bytom Rúbaň číslo 164, zomrelej dňa 02.10.2009 ku dňu jej smrti a bude tvoriť po nej predmet dedičstva.

Odporkyňa v priebehu celého konania namietala a zároveň aj podávala návrhy na zastavenie konania z dôvodu, že pôvodná navrhovateľka Mária Hogenbuchová, rod. Eseková nemala vôľu sa vôbec s odporkyňou súdiť a rovnako ani udeliť plnomocenstvo JUDr. Helene Kontrovej, advokátke, AK Semerovo 414, ktorá podala návrh vo veci samej na tunajšom súde dňa 16.07.2008. Odporkyňa svoj postoj opakovane odôvodňovala zhoršeným zdravotným stavom svojej matky a v konečnom dôsledku aj vyššie citovaným znaleckým posudkom č. 134/2012 MUDr. Eduarda Višňovského zo dňa 20.11.2012. Súd v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 103 O.s.p. k § 104 ods. 1 k § 104 ods. 2 k § 20 O.s.p. k § 22 O.s.p.. Ďalej dodáva, že žiaden právny predpis výslovne neustanovuje, že by osoby postihnuté duševnou poruchou boli nespôsobilé na právne úkony. Súd však môže osoby postihnuté duševnou poruchou pozbaviť spôsobilosti na právne úkony a v takom prípade nemajú spôsobilosť na právne úkony podľa § 10 ods. 1 OZ. K tomu je ešte potrebné uviesť, že právne úkony osoby konajúcej duševnej poruche, ktorá ju robí na tento právny úkon neschopnou, sú neplatné podľa § 38 ods. 2 OZ. Osoby postihnuté duševnou poruchou, ktorá spôsobuje neplatnosť právneho úkonu sú teda procesne nespôsobilé a to aj vtedy, ak by neboli pozbavené spôsobilosti na právne úkony. Osoby, ktoré v naznačenom smere nie sú procesne spôsobilé, musia byť zastúpené zákonným zástupcom podľa § 22 O.s.p.. Na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže súd konať vo veci, prihliada kedykoľvek za konania. Nedostatok podmienky konania môže byť odstrániteľný alebo neodstrániteľný. V prípade neodstrániteľného nedostatku podmienky konania sa postupuje podľa § 104 ods. 1 O.s.p., teda konanie sa zastaví a v prípade odstrániteľného nedostatku podmienky konania sa postupuje podľa § 104 ods. 2 O.s.p., čo znamená, že súd urobí vhodné opatrenia. Podľa pripojeného znaleckého posudku č. 134/2012 MUDr. Eduarda Višňovského, znalca z odboru zdravotníctva, odvetvie farmácia, psychiatria, zo dňa 20.11.2012 a vypracovaného v konaní tunajšieho súdu 6C/224/2008, Mária Hogenbuchová, nar. 20.9.1919, zomrelá 2.10.2009, naposledy bytom Rúbaň 364, ku dňa 21.1.2008 trpela závažnou nevyliciteľnou duševnou chorobou - demenciou vaskulárneho (cievneho typu), ktorá ju robila v tom čase neschopnou vykonať úkon (podpísať darovaciu zmluvu), keďže nebola schopná tomuto úkonu plnohodnotne rozumieť a ani chápať zmysel svojho rozhodnutia. Konanie vo veci 10C/175/2008 bolo začaté dňa 16.7.2008, kedy bol návrh doručený tunajšiemu súde a v ktorom návrhu, ako právna zástupkyňa pôvodnej navrhovateľky vystupovala JUDr. Helena Kontrová, advokátka, AK Semerovo 414 a to na základe dohody o splnomocnení zo dňa 7.4.2008 uzatvorenej medzi pôvodnou navrhovateľkou a označenou advokátkou. Odporkyňa vo svojom vyjadrení ešte zo dňa 21.10.2008 vzniesla výhrady k zdravotnému stavu svojej matky, teda pôvodnej navrhovateľky. Táto skutočnosť nezostala súdom nepovšimnutá a preto sa obrátil na všeobecného lekára pôvodnej navrhovateľky za účelom zistenia, či menovaná je schopná samostatne vystupovať v súdnom konaní. Všeobecný lekár pre dospelých MUDr. Konrád Blaha, ambulancia Strekov, podaním doručeným tunajšiemu súde 23.1.2008 oznámil, že Mária Hogenbuchová, ako pôvodná navrhovateľka podľa jeho názoru nie je schopná samostatne vystupovať v súdnom konaní. Následne uznesením tunajšieho súdu 10C 175/2008-43 zo dňa 16.2.2009 bola pôvodnej navrhovateľke ustanovená opatrovníčka Anikó Horváthová, bytom Rúbaň 164. Advokátska JUDr. Helena Kontrová, so sídlom Semerovo 414 sa tak stala právnou zástupkyňou pôvodnej navrhovateľky na základe ďalšej dohody o splnomocnení zo dňa 20.2.2009 uzatvorenej medzi splnomocniteľom, to je pôvodnou navrhovateľkou Máriou Hogenbuchovou, zastúpenou opatrovníčkou Anikó Horváthovou a splnomocnencom JUDr. Helenou Kontrovou. Z obsahu spisu je nesporné, že pôvodná navrhovateľka zomrela dňa 2.10.2009. V tomto smere z hľadiska procesných podmienok konania podľa § 103 O.s.p. je podstatné, že v dôsledku úmrtia pôvodná navrhovateľka stratila spôsobilosť byť účastníkom konania podľa § 19 O.s.p.. Od začatia konania až do svojho úmrtia pôvodná navrhovateľka trpela zdravotným ochorením, ktoré naznačil aj jej všeobecný lekár pre dospelých MUDr. Konrád Blaha a výsledkom čoho bol záver súdu, že menovaná počas konania tunajšieho súdu 10C/175/2008 a to od jeho začatia až do úmrtia pôvodnej navrhovateľky nemala procesnú spôsobilosť podľa § 20 O.s.p.. Na tomto konštatovaní sa súd v zásade zhoduje aj s odporkyňou. Na rozdiel od odporkyne je však súd iného názoru, ako uvedený nedostatok podmienky konania vyhodnotiť. Súd má totiž zato, že nedostatok procesnej spôsobilosti podľa § 20 O.s.p. je odstrániteľným nedostatkom podmienky konania podľa § 104 ods. 2 O.s.p.. Ide totiž o nedostatok, ktorý je možné odstrániť ustanovením zákonného zástupcu podľa § 22 O.s.p., pričom súd týmto spôsobom aj postupoval. Z týchto dôvodov a vyššie citovaných ustanovení má súd zato, že návrhy odporkyne na zastavenie konania nie sú dôvodné. Poznamenáva, že po úmrtí pôvodnej navrhovateľky sa súd podrobne zaoberal právnym nástupníctvom Kataríny Plškovej, bytom Brusno 323 a Márie Horváthovej, bytom Rúbaň 164, pričom právne záväzný názor, že Katarína Plšková a Mária Horváthová sú právnymi

nástupcami pôvodnej navrhovateľky vyslovil v tomto konaní aj Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, vo svojich uzneseniach 7Co/20/2010-131 zo dňa 31.3.2010, 9Co/298/2010-140 zo dňa 29.10.2010, ako aj vo svojom uznesení 6Co/173/2011-196 zo dňa 21.7.2011 a na ktoré odôvodnenia sa v podrobnosti odkazuje. Je bez väčšieho významu, či Mária Hogenbuchová ovládala alebo neovládala slovenský jazyk, prípadne akým spôsobom komunikovala s JUDr. Helenou Kontrovou. Rozhodujúcou skutočnosťou bolo posúdenie, či v čase začatia konania mala Mária Hogenbuchová procesnú spôsobilosť, pričom súd sa touto okolnosťou podrobne zaoberal a vyhodnotil ju spôsobom uvedeným vyššie. Súd nepovažuje za podstatné tvrdenia odporkyne, ktorá poukazuje len na útržkovité a z kontextu vytrhnuté vyjadrenia navrhovateľiek v 1. a v 2. rade o tom, či pôvodná navrhovateľka Mária Hogenbuchová mala alebo nemala vôľu sa s odporkyňou súdiť ohľadom finančnej čiastky 4 414,79 eur s príslušenstvom. Tento právny názor už súd vyslovil vo svojom právoplatnom uznesení 10C/175/2008-280 zo dňa 17.01.2013, ktorého sa naďalej pridrižiava.

Za tohto stavu sa súd musel vysporiadať s vyhodnotením zisteného skutkového stavu uvedené v predchádzajúcej časti odôvodnenia. Pripojený trestný spis OR PZ Nové Zámky, ako aj konania tunajšieho súdu 9C/76/2010 a 6C/224/2008 sú konaniami, ktoré sa síce týkajú tých istých účastníčok, ako v konaní tunajšieho súdu 10C/175/2005, no predmet konania je diametrálne odlišný. Na jednej strane je predmet konania tunajšieho súdu 10C/175/2008 jasne vymedzený v záhlaví tohto rozsudku, a na druhej strane predmet konania tunajšieho súdu 9C/76/2010 je určený v záhlaví aj rozsudku tunajšieho súdu 9C/76/2010-385 zo dňa 09.09.2013 a v prípade konania tunajšieho súdu 6C/224/2008 je predmet vymedzený jednak v záhlaví ako aj v odôvodnení uznesenia tunajšieho súdu 6C/224/2008-762 zo dňa 01.04.2015. V súdnej veci ide o určenie predmetu dedičstva vo forme finančných prostriedkov, kým v zostávajúcich konaniach je predmetom určenie neplatnosti listiny o vydedení a závetu, resp. neplatnosti darovacej zmluvy a určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Navrhovateľky v konaní predložili aj určité rukou písané texty a čiernobiele fotografie, pri ktorých však nie je možné bez akýchkoľvek pochyb vyhodnotiť, kto bol skutočným pisateľom týchto textov a ktorých osôb sa fotografie týkajú, takže pre súdnu veci sú bez bližšieho významu. Naopak, základnou skutočnosťou, s ktorou sa súd musel vysporiadať v tomto konaní, bolo vyhodnotenie okolností založenia vkladnej knižky v roku 2000 a jej následného stavu v ďalšom časovom období. Niet žiadnych pochyb, a vyplýva to zo zhodných tvrdení účastníčok, ako aj z vyjadrení Slovenskej sporiteľne a.s. zo dňa 19.11.2009 a 19.03.2014, že sporná vkladná knižka bola založená dňa 07.02.2000 ako anonymná vkladná knižka s názvom Mária Hogenbuchová, 18.02.2002 bola zmenená na spoločný vklad Mária Hogenbuchová a Judita Popellárová, dňa 27.11.2006 odporkyňa realizovala dva hotovostné výbery v celkovej výške 133 650,- Sk, teda 4 436,37 eur, pričom odporkyňa napokon vkladnú knižku zrušila dňa 27.05.2009. Na rozdiel od názoru odporkyne súd nevzhladol žiaden rozpor medzi oznámeniami Slovenskej sporiteľne a.s. zo dňa 19.03.2014 a 19.11.2009 na jednej strane a oznámením ombudsmana Slovenskej sporiteľne a.s. zo dňa 03.12.2012. Vo všetkých citovaných oznámeniach sa konštatuje, že dňa 18.02.2002 bola na základe žiadosti o zriadenie spoločného vkladu zriadená vkladná knižka č. účtu 0240705798/0900, vedená na meno ako spoločný vklad. V uvedený deň sa stali majiteľmi vkladnej knižky vedenej ako spoločný vklad spolu s druhou majiteľkou Máriou Hogenbuchovou. Pred uvedeným dňom mohla byť vkladná knižka založená ako anonymná vkladná knižka, t.j. na doručiteľa. Tieto skutočnosti z uvedených oznámení sú úplne nesporné a preto súdu nie je zrejmé, z čoho odporkyňa vyvodzuje rozdielny obsah oznámení zo dňa 19.11.2009 a 19.03.2014 na jednej strane a zo dňa 03.12.2012 na druhej strane. Je celkom evidentné, že oznámenie ombudsmana Slovenskej sporiteľne a.s. sa týka vkladnej knižky až od momentu 18.02.2002, kým oznámenia Slovenskej sporiteľne a.s. zo dňa 19.11.2009 a 19.03.2014 sa týkajú založenia vkladnej knižky odo dňa 07.02.2000, preto súd nevzhladol žiaden dôvod, aby vo veci bola vypočítaná ako svedkyňa zamestnankyňa Slovenskej sporiteľne a.s. Ľubica Labudová, ktorá vypracovala oznámenia Slovenskej sporiteľne a.s. zo dňa 19.11.2009 a 19.03.2014. Súd totiž zastáva názor, že oznámenia sú jasné, zrozumiteľné a predovšetkým nie sú navzájom v žiadnom rozpore. Navrhovateľky v 1. a v 2. rade sa k okolnostiam uzatvorenia vkladnej knižky dňa 07.02.2000 vyjadriť nedokázali, pretože žiadne bezprostredné poznatky o tom nemali. Na druhej strane stanovisko odporkyne k uzatvoreniu vkladnej knižky 07.02.2000, ako aj jej manžela Viliama Popellára ako svedka je podrobne uvedené v predchádzajúcej časti odôvodnenia. S týmito prejavmi odporkyne a jej manžela sa súd nestotožňuje a považuje ich za účelové. Je potrebné zdôrazniť, že oznámenia Slovenskej sporiteľne a.s. zo dňa 19.11.2009 a 19.03.2014 sú považované za nestranné a preto nie je dôvod ich nejakým spôsobom spochybňovať. Vychádzajúc z toho bola vkladná knižka č. 0240705798/0900 založená dňa 07.02.2000 ako anonymná vkladná knižka s názvom Mária Hogenbuchová. Už pri udalosti dňa 07.02.2000 je pre súd nelogické tvrdenie odporkyne a jej manžela, že v skutočnosti vklad vložili po 50 000,- Sk tak Mária Hogenbuchová, ako aj odporkyňa. Nelogickosť pre súd vyplýva z

toho, že ak by odporkyňa uvedené finančné prostriedky na vkladnú knižku vložila, pričom nešlo o zanedbateľnú finančnú čiastku, tak nie je jasné, prečo sa uspokojila s názvom vkladnej knižky len na meno Mária Hogenbuchová a s čím samozrejme súvisí aj otázka disponovania s vkladnou knižkou. Ešte silnejším dôkazom v neprospech odporkyne vyplýva z oznámenia Slovenskej sporiteľne a.s. zo dňa 19.03.2014 v tom, že citovaná vkladná knižka bola dňa 07.02.2000 založená bezhotovostným vkladom (prevodom) z účtu č. 35844545/0900 na meno Mária Hogenbuchová, keď zároveň bola vkladná knižka zrušená dňa 07.02.2000. Z tohto súd vyvodzuje, že v skutočnosti vkladná knižka zo dňa 07.02.2000 č. 0240705798/0900 bola založená úplne iným spôsobom ako uvádza odporkyňa, resp. jej manžel a pri konštatovaní, že sa jednalo o prevod z inej vkladnej knižky s názvom Mária Hogenbuchová sa má za to, že sa jednalo o výlučné finančné prostriedky Márie Hogenbuchovej. Aj ďalšie tvrdenie odporkyne, resp. jej manžela o tom, že v roku 2000 mali dostatok finančných prostriedkov uložených doma, sú tvrdeniami veľmi abstraktnými a ničím nepodloženými. V ďalšom priebehu oprávnenie nakladať s vkladnou knižkou okrem Márie Hogenbuchovej dňa 18.02. 2002 získala aj odporkyňa a ako je zrejme z listu ombudsmana Slovenskej sporiteľne a.s., súviselo to so zmenou zákonnej úpravy anonymných vkladov. Každopádne však, dňom 18.02.2002 odporkyňa nadobudla oprávnenie nakladať s už spoločným vkladom. Nič to ale na druhej strane nemení na fakte, že na takto vzniknutom spoločnom vklade sa nachádzali finančné prostriedky, ktoré predstavovali výlučné vlastníctvom Márie Hogenbuchovej. Odporkyňa a rovnako aj jej manžel v pozícii svedka ani nepopierali, že by odporkyňa dňa 27.11.2006 bez predchádzajúceho súhlasu Márie Hogenbuchovej, rod. Esekovej realizovala dva hotovostné výbery v celkovej výške 133 650,- Sk, teda 4 436,37 eur a následne bola vkladná knižka odporkyňou zrušená dňa 27.05.2009, čo napokon potvrdzujú aj oznámenia Slovenskej sporiteľne a.s. zo dňa 19.11.2006 a 19.03.2014. Súdu tak nezostávalo nič iné, než návrhu vyhovieť, pretože odporkyňa nepreukázala, že by, hoci aj dodatočne bol jej úkon výberu finančných prostriedkov zo spoločného vkladu odsúhlasený majiteľkou finančných prostriedkov Máriou Hogenbuchovou, rod. Esekovou a jej ďalšiu obranu, spočívajúcu v tom, že za dlhé časové obdobie jej vznikli v súvislosti s pobytom matky u nej zvýšené náklady, je pre súd bezpredmetné a bez právneho významu. Všetky účastníčky potvrdili, že ich matka prispievala odporkyni sumu 500,- Sk mesačne, no v konaní nebolo žiadnym hodnoverným spôsobom preukázané, že by matka účastníčok pri uzatvorení vkladnej knižky dňa 07.02.2000 súhlasila, ako uviedol svedok Viliam Popellár, že peniaze sú vlastne určené pre odporkyňu a to aj v súvislosti s jej dovtedajšou starostlivosťou. Tvrdenie len odporkyne a jej manžela je v tomto rozsahu nepostačujúce. Okrem toho odporkyni nič nebránilo uzatvoriť so svojou matkou zaopatrovaciu zmluvu, v ktorej mohli byť podchytené finančné prostriedky z citovanej vkladnej knižky a prípadne aj ďalšie záležitosti, čím sa mohlo predísť zbytočným sporom, ktoré medzi účastníkmi prebiehajú. Odporkyňa však týmto spôsobom nepostupovala pre súd z neznámych dôvodov. V skutočnosti odporkyňa vybrala 133 650,- Sk, teda 4 436,37 eur, ktoré použila výlučne na vlastnú potrebu a to bez súhlasu svojej matky. Neobstojí ani tvrdenie svedka Viliama Popellára, že do uvedenej sumy boli zarátané aj náklady, ktoré v minulosti odporkyňa spolu s označeným svedkom vynaložili na opravu, resp. úpravu rodinného domu Márie Hogenbuchovej. Uvedené skutočnosti zostali len v pozícii nepodložených tvrdení, ktoré neboli žiadnym spôsobom podložené a preukázané. Záverom sa ešte poznamenáva, že súd nevykonal dokazovanie navrhnuté odporkyňou, za účelom zistenia údajov o vkladnej knižke založenej Máriou Hogenbuchovou v Poštovej banke a.s., pretože finančné prostriedky z tejto vkladnej knižky nie sú predmetom konania a prípadné dokazovanie by bolo nad rámec dokazovania v požadovanom rozsahu. Výpoveď svedkyne Anikó Horváthovej, dcéry navrhovateľky v 2. rade súd v celom rozsahu považuje za výpoveď bez väčšieho významu, pretože menovaná nemala žiadne priame poznatky ohľadom namietanej finančnej sumy z vkladnej knižky v Slovenskej sporiteľni a.s. Márie Hogenbuchovej a informácie, ktoré poskytla vo svojej svedeckej výpovedi z veľkej časti čerpana sprostredkované od svojej matky. Úplným záverom sa dodáva, že súd je vzhľadom na charakter veci viazaný žalobným návrhom a preto ak odporkyňa vybrala z vkladnej knižky 4 436,37 eur, no navrhovateľky v 1. a v 2. rade požadovali určenie sumy 4 414,79 eur, bolo návrhu vyhovené v požadovanom rozsahu.

Pre mimoriadnu zložitosť veci o trovách konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej podľa § 151 ods. 3 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

Podľa § 205 ods. 1, 2 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v §221 ods. 1 O.s.p., b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a O.s.p.), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.